

Tato diplomová práce si klade za cíl analyzovat první Československou republiku (1918-1938) z hlediska koaličního chování. Práce mapuje všechny aspekty, které s tímto jevem souvisí, pomocí analytické a deskriptivní metody.

Nejprve je představena teorie koalic včetně typologie koaličních vlád, ale i další teoretické aspekty související zejména s formováním koalic. Samotnému představení určujících faktorů koaličního chování během první republiky předchází historický kontext vzniku Československa s důrazem na národnostní problematiku jako neopomenutelného faktoru s dopadem na utváření vlád. Práce se zabývá i dalšími klíčovými faktory, které měly vliv na koaliční chování ať už přímo nebo nepřímo. Proto je představen vztah mezi zákonodárnou a výkonnou mocí, volební systém, specifika stranického systému včetně přehledu relevantních stran. Politické strany měly v době první republiky rozhodující vliv, proto tzv. Pětka složená z hlavních představitelů československých stran dokázala v určitém období odsunout roli parlamentu a vlády do pozadí. Naproti tomu stála silná autorita prvního československého prezidenta T. G. Masaryka.

Stěžejní část práce se věnuje samotnému koaličnímu chování v letech 1918-1938, kde je představeno reálné fungování prvorepublikových vlád a jejich specifika. Rovněž je kladen důraz na analýzu koaličních vzorců, zařazení prvorepublikových vlád z hlediska typologie a zhodnocení stability vlád.